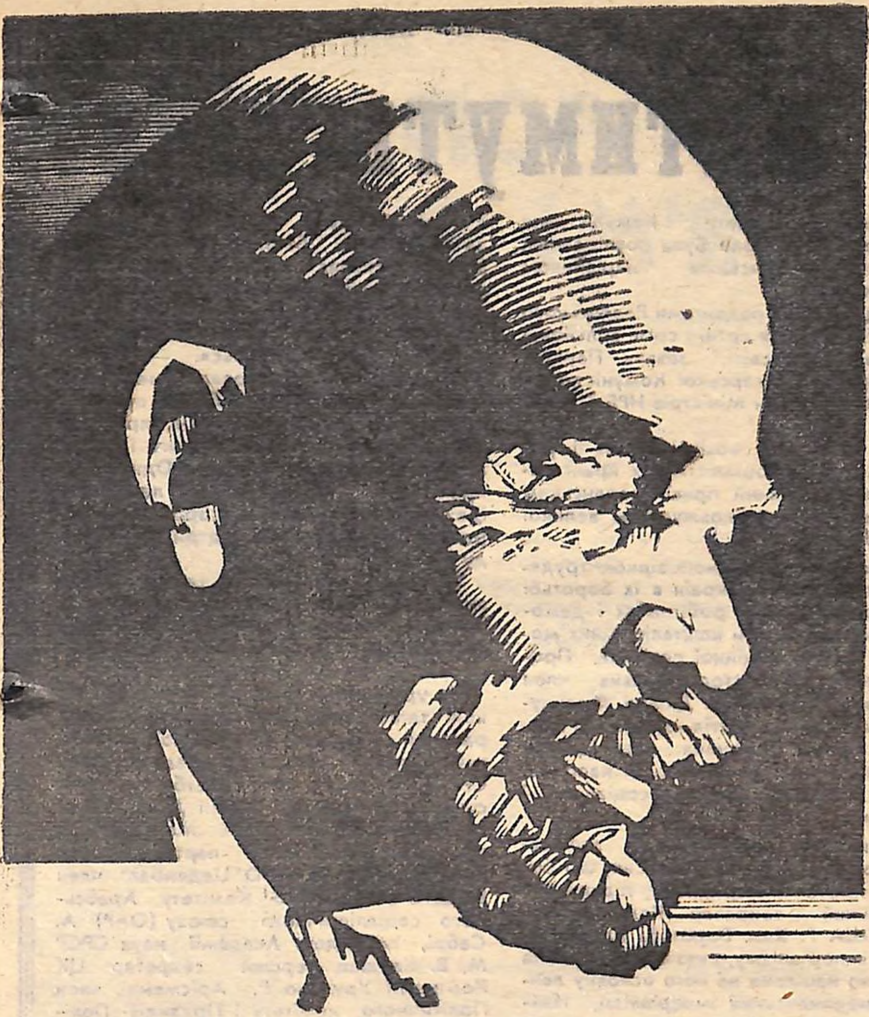

З ІМ'ЯМ ЛЕНІНА, НАТХНЕННИКА І ОРГАНІЗАТОРА ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ
СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ, ЗВ'ЯЗАНИЙ КОРИННИЙ ПОВОРОТ В ІСТОРІЇ
ЛЮДСТВА — ПОВОРОТ ВІД КАПІТАЛІЗМУ ДО СОЦІАЛІЗМУ.

НАСТІЛКИ ВЕЛИЧЕЗНИЙ БУВ МАСШТАБ ДУМКИ І ДІЯНЬ ЛЕНІНА, НА-
СТІЛКИ ГЛИБОКО ЗУМІВ ВІН ЗРОЗУМІТИ І ВИСЛОВИТИ НАЗРІЛІ ПОТРЕБИ
СВОЄЇ ЕПОХИ, ЩО І НИНІ ЛЕНІНСЬКІ ІДЕЇ ЯВЛЯЮТЬ СОБОЮ МОГУТНЮ
ЗБРОЮ В РУКАХ БОРЦІВ ЗА ЩАСТЯ НАРОДІВ.

(З доповіді товариша Л. І. Брежнєва на спільному урочистому
засіданні ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради
РРФСР 21 квітня 1970 року, присвяченому сторіччю з дня народ-
ження Володимира Ілліча Леніна).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рін видання XI
№ 48 (1216).

ЧЕТВЕР, 23 квітня 1970 р.

Ціна 2 коп.

Ім'я і справа Леніна житимуть вічно!

21 квітня у Кремлівському Палаці з'їз-
дів відкрилося спільне урочисте засідан-
ня Центрального Комітету КПРС, Верхов-
ної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР,
присвячене 100-річчю з дня народження
Володимира Ілліча Леніна.

У залі зібралися члени і кандидати в
члени ЦК КПРС, члени Центральної Реві-
зійної комісії КПРС, депутати Верховних
Рад СРСР і РРФСР, ветерани партії, пред-
ставники центральних організацій, гро-
мадськості і трудящих Москви і Москов-
ської області, воїни Радянської Армії і
Військово-Морського Флоту, діячі науки,
літератури і мистецтва, численні зарубіж-
ні гості.

Бурхливими, довго не стихаючими оп-
лесками, стоячи, зустріли присутні повну
президію товаришів Л. І. Брежнєва,
Г. І. Воронова, А. П. Кириленка, О. М.
Косигіна, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше,
М. В. Підгорного, Д. С. Полянського,
М. А. Суслова, О. М. Шелепін, П. Ю.
Шелеста, Ю. В. Андропова, В. В. Гриши-
на, П. Н. Демічева, Д. А. Кунаєва, П. М.
Машерова, В. П. Міхаленко, Ш. Р. Ра-
шидова, Д. Ф. Устинова, В. В. Щербини-
чова, І. В. Капітонова, К. Ф. Катусева,
Ф. Д. Кулакова, Б. М. Пономарьова,
М. С. Соломенцева.

Разом з ними — голови, заступники го-
лів Ради Союзу і Ради Національностей
Верховної Ради СРСР, Голова Верховної
Ради РРФСР та його заступники, Голова
Президії Верховної Ради РРФСР, старі
більшовики, партійні, державні і громад-
ські діячі, керівники зарубіжних деле-
гацій.

Вступним словом урочисте засідання
відкрив член Політбюро ЦК КПРС, Голо-
ва Президії Верховної Ради СРСР това-
риш М. В. Підгорний. Під склепінням Па-
лацу з'їздів велично прозвучав Гімн Ра-
дянського Союзу.

З доповіддю «Справа Леніна живе і
перемагає» виступив Генеральний секре-
тар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

Минає сто років з дня народження
засновника Комуністичної партії Радян-
ського Союзу, творця першої в світі со-
ціалістичної держави, вождя трудящих
Росії і міжнародного робітничого класу,
геніального мислителя і революціоне-
ра — Володимира Ілліча Леніна, сказав
товариш Л. І. Брежнєв. Життя Леніна —
все без останку, його боротьба, його ді-
яльність були віддані одній справі —
справі визволення праці від гніту капіта-
лу. З ім'ям Леніна, натхненника й органі-

Урочисте засідання у Кремлівському Палаці з'їздів

затора Великої Жовтневої соціалістичної
революції зв'язаний корінний поворот в
історії людства — поворот від капіталі-
зму до соціалізму.

Настільки величезним був масштаб
думки і діянь Леніна, настільки глибоко
зумів він зрозуміти і висловити назрілі
потреби своєї епохи, що й нині ленінські
ідеї являють собою могутню зброю в ру-
ках борців за щастя народів. Немає та-
кого куточка на земній кулі, де ім'я
Леніна не звучало б як потужний
заклик до боротьби з гнітом, безправ'ям,
експлуатацією, як символ бойової єдно-
сті, як заповідь перемоги в історичній
битві за торжество комуністичних ідеалів.

Сторіччя з дня народження Леніна з
любов'ю і повагою відзначають народи
Радянського Союзу, братніх країн соці-
алізму, комуністичний і робітничий рух,
все прогресивне людство.

У цей урочистий день ЦК Комуністич-
ної партії Радянського Союзу, Президія
Верховної Ради і уряд СРСР, сказав далі
товариш Л. І. Брежнєв, звертаються з
словами сердечного привітання до всіх
радянських людей до братів у країнах
соціалізму, до всіх друзів і однодумців
в усіх державах світу, до тих, хто будує
нове, вільне суспільство, і до тих, хто бо-
реться за визволення від соціального і
національного гніту, до всіх, кому дорога
справа миру і прогресу.

З найтеплішими словами вдячності,
продовжував доповідь, звертаємося ми
сьогодні до ветеранів нашої партії, до
тих, кого справедливо називають ленін-
ською гвардією. Ми вітаємо присутніх у
цьому залі наших бойових товаришів, які
прибули з соціалістичних країн і молодих
прогресивних держав, представників ко-
муністичних і робітничих партій, лівих со-
ціалістичних партій, національно-демо-
кратичних партій і рухів з усіх конти-
нентів.

Ваша присутність тут, підкреслив това-
риш Л. І. Брежнєв, вже сама собою є
показник того, як змінився світ, як онов-
люється він під впливом революційних
сил, озброєних марксизмом-ленінізмом.

У розділах своєї доповіді товариш
Л. І. Брежнєв докладно говорив про роль

В. І. Леніна, як мислителя і революціоне-
ра, про його велике вчення — прапор
комуністичного будівництва, про значен-
ня ленінізму у світовому революційному
процесі.

У наші дні, сказав наприкінці своєї до-
повіді Л. І. Брежнєв, коли весь хід су-
спільного розвитку неабляганно набли-
жає крах капіталізму, з особливою си-
лою звучать слова Леніна про те, що
марксизм ставить питання «не в розумін-
ні самого тільки пояснення минулого, але
й у розумінні беззастовного передбачення
майбутнього і сміливої практичної діяль-
ності, спрямованої до його здійснення». Займаючись сьогодинішнім днем, розв'я-
зуючи насущні проблеми сучасності, ми
порівнюємо наші дії з нашими ідеалами,
з найближчими і віддаленими перспекти-
вами соціального розвитку. Ми думаємо
про майбутнє і творимо його.

Висуваючи перед народами світу ве-
личну перспективу комуністичного май-
бутнього, — єдино реальну і таку, що
відповідає корінним інтересам усіх наро-
дів, марксисти-ленінці не схильні спро-
щувати завдання, які виникають у зв'язку
з цим. Шлях до комунізму — це шлях
тривалої і наполегливої боротьби. Наро-
дам доведеться подолати запеклий опір
старого, відживаючого світу.

Але справа не тільки в цьому. Побуду-
вати комунізм — це значить переробити
все суспільне життя на іншій, принципово
відмінній від капіталізму основі. Це зна-
чить викорчувати звички і традиції, по-
роджені тисячоліттями експлуатор-
ського суспільства, — приватновласниць-
ку психологію і мораль, недовір'я між
людьми різних націй і рас.

Наша впевненість у тому, що всі ці
важкі завдання будуть успішно розв'я-
зані, — не тільки результат теоретичного
аналізу. Вона базується на неспростовних
фактах історії XX століття, протягом яко-
го більш як третина людства визволилась
від ярма капіталу. Вона базується на
досвіді справді грандіозних змін, які ста-
лися і відбуваються в країнах соціалізму.
Вона базується на нашому власному
досвіді — досвіді країни, яка вперше в
світі практично приступила до будів-
ництва комунізму.

Виконуючи намічену партією програ-
му, радянські люди своєю невтомною
працею, своїми героїчними зусиллями
прокладають шлях, по якому рано чи
пізно підуть трудящі всіх країн. І кожен
наш успіх, кожна перемога наша набли-
жає той час, коли все людство розірве
соціальні і моральні пута минулого і
ввійде у новий світ — світ комунізму.

Але хоч які б були висоти, на які пі-
діймається людство, воно завжди пам'я-
татиме, що біля джерел комуністичної
цивілізації стоїть велетенська постать
Леніна — мислителя і революціонера.
Немає нічого більш святого для кому-
ніста, для ленінця, ніж віддати всю свою
енергію, весь розум і волю для того,
щоб наближити майбутнє, за яке боровся
Ленін.

Л. І. Брежнєв навіє слова Володимира
Ілліча: «Вся справа в тому, щоб не задо-
вольнятися тим умінням, яке виробив у
нас попередній наш досвід, а йти неод-
мінно далі, добиватися неодмінно біль-
шого, переходити неодмінно від легких
завдань до трудніших. Без цього, — учив
Ленін, — ніякий прогрес взагалі немож-
ливий, неможливий і прогрес у соці-
алістичному будівництві». Ми, комуністи,
заявив доповідь, підемо далі. Ми буде-
мо добиватися більшого. І хоч якими б
важкими були завдання, які постають і
поставатимуть перед нами, ми розв'яже-
мо їх. Світ, про який мріяв Ленін, буде
збудовано!

Л. І. Брежнєв проголосив здрівницю на
честь радянського народу — будівника
комунізму, Комуністичної партії Радян-
ського Союзу — партії Леніна, світового
революційного руху, на честь всепере-
магаючої сили ідей марксизму-ленінізму.

Свою доповідь Л. І. Брежнєв закінчив
словами:

Ленін жив, Ленін живий, Ленін буде
жити!

Доповідь товариша Л. І. Брежнєва бу-
ла вислухана з величезною увагою і не
раз переривалась бурхливими, тривали-
ми оплесками.

Після перерви на вечірньому засіданні
першим виступив бригадир алмазарів-
складальників турбін Кіровоградського заводу
(м. Ленінград), депутат Верховної Ради
РРФСР, Герой Соціалістичної Праці
Н. В. Говорухин.

Потім виступили зарубіжні гості.
(Закінчення на 2-й стор.)

СЛАВА ВЕЛИКОМУ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ — ДОБЛЕСНОМУ БУДІВНИКОВІ КОМУНІЗМУ,
МУЖНЬОМУ ВОРЦЮ ЗА ТОРЖЕСТВО ІДЕИ МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ, ЗА МИР В УСЬОМУ СВІТІ!

(Із Записків ЦК КПРС до 1 Травня 1970 р.)

Ім'я і справа Леніна житимуть вічно!

(Закінчення).

21 і 22 квітня у Москві, в Кремльському Палаці з'їзду відбувалося спільне урочисте засідання Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР. Величезна любов до Ілліча, клятва вірності його безсмертним ідеям звучали в промовах учасників засідання.

Ім'я Леніна особливо дороге і близьке нам, робітничому класові, тому що все своє життя Володимир Ілліч віддав великій справі визволення пролетаріату, сказав бригадир складання турбін Ленінградського Кіровського заводу, Герой Соціалістичної Праці К. В. Говоруншин. Все те, чого ми досягли і чим по праву пишаємось, підкреслює він, все, що створюємо і будемо зараз, — все це здобуто і завойовано під керівництвом нашої ленінської партії. Ми повністю підтримуємо її внутрішню і зовнішню політику, ми безмежно віримо партії, не пошкодуємо сил у боротьбі за торжество її генеральної лінії.

Представник колгоспного селянства заступник голови Союзної Ради колгоспів, голова колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Вінницької області В. М. Кавун підкреслює у своєму виступі, що натхненні постійним піклуванням і увагою Комуністичної партії і Радянського уряду колгоспники і працівники радгоспів і далі віддаватимуть уся свою енергію, досвід і знання дальшому розвитку громадського господарства, збільшенню його економіки, збільшенню виробництва сільськогосподарської продукції. Ми, заявив він, сповнені рішучості привести в дію величезні резерви, що таяться в надрах колгоспного і радгоспного виробництва, всіляко підвищувати його ефективність.

Тепло зустріли учасники урочистого засідання товаришу Л. О. Фотієву — члена КПРС з 1904 року. Нам випало величезно щастя, сказала вона, бути сучасниками Володимира Ілліча, бачити і слухати його, працювати в безпосередньому зв'язку з ним. Ленін палко любив молодь, покладав на неї великі надії в будівництві майбутнього суспільства. Ми, ветерани ленінської гвардії, від усього серця бажаємо нашим молодим товаришам, друзям великих успіхів у благородній справі будівництва комунізму.

Під славним прапором Леніна невпинно розвивається світова соціалістична система, яка відіграє сьогодні активну роль у розвитку людського суспільства. Про це ще раз красномовно свідчать виступи на засіданні наших друзів — представників країн соціалізму.

Перший секретар ЦК Партії трудящих В'єтнаму Ле Зуан, говорячи про велику роль вождя пролетаріату в світовому революційному процесі, нагадав присутнім слова Хо Ши Міна про Леніна: «При житті він був нам батьком, вчителем, товаришем, порадиником. Тепер він — провідна зірка, яка веде нас до соціальної революції. Ленін живе в наших ділах. Він безсмертний».

З багатьох історичних причин особа Леніна, його ідеї та ідеали особливо близькі польському народові, сказав Перший секретар ЦК ПОРП В. Гомулка. Ленін зробив величезний вплив на розвиток польського революційного робітничого руху. На ленінському шляху будівництва соціалізму наш народ знайшов остаточно розв'язання всіх проблем свого буття, гарантію своєї безпеки і гідне місце у світі.

Угорський робітничий клас, підкреслює Перший секретар ЦК УСРП Я. Кадар, глибоко вдячний Леніну за підтримку, подану ним угорській пролетарській революції, шансу в ньому великого друга угорського народу.

Політика Леніна, політика Комуністичної партії Радянського Союзу і уряду СРСР у відношенні до німців завжди відповідала інтересам німецького робітничого класу і всього трудового німецького народу, заявив Перший секретар ЦК СЕПН, Голова Державної Ради НДР В. Ульбріхт. Ми вдячні КПРС і Радянському уряду за те, що вони своєю мудрою і далекоглядною ленінською політикою допомогли трудящим НДР здійснити на практиці те, про що писали в «Комуністичному маніфесті» Маркс і Енгельс.

Перший секретар ЦК Комуністичної партії Чехословаччини Г. Гусак відзначив у своєму виступі, що приклад Чехословаччини знову підтвердив актуальність для наших днів заповідей Леніна про класовий підхід до розв'язання питань внутрішньої і зовнішньої політики, про необхідність зміцнювати керівну роль робітничого класу в ході соціалістичного

будівництва і будувати Комуністичну партію так, щоб вона була послідовним марксистсько-ленінським керівником трудящих.

Перед ділами і подвигами Радянського Союзу схилиються сотні і сотні мільйонів людей в усьому світі, заявив Перший Секретар ЦК Болгарської Комуністичної партії, Голова Ради Міністрів НРБ Т. Живков.

Глави делегацій комуністичних і робітничих партій соціалістичних країн передавали сердечний привіт радянським трудящим — продовжувачам великої справи Леніна.

Ідеї Леніна є провідною зіркою трудящим капіталістичних країн в їх боротьбі за створення союзу робітничих і демократичних сил, проти капіталістичних монополій та їх реакційної політики. Протягом усієї своєї історії, заявив член Політбюро ЦК ФКП Ж. Дюкло, Французька комуністична партія надихалася прикладом Леніна. Натхнена його ідеями, наша партія прагне показати народові Франції правдиве обличчя соціалізму і комунізму.

Революційна теорія Леніна залишається правильною для всіх сил, що борються проти імперіалізму, підкреслює Генеральний секретар Комуністичної партії США Г. Хол. Боротьба проти світового імперіалізму, сказав він, повинна бути чітко націлена на його основну ланку — американський імперіалізм. Найбільш невід'ємним завданням для нас є боротьба проти агресії США у В'єтнамі, яка поширюється тепер на Лаос і Камбоджу.

Про роль Радянського Союзу в зміцненні та обороні Кубинської революції говорив на урочистому засіданні член Політбюро і Секретаріату Комуністичної партії Куби, президент Республіки Куба О. Дортікос. Трудящий народ Куби, сказав він, шанує пам'ять Леніна, вивчаючи його творчість і його життя, його теорію і його приклад.

Від імені народу, Національного фронту визволення Південного В'єтнаму член Секретаріату ЦК Національного фронту визволення Південного В'єтнаму Хо Суан Сон висловив глибоку вдячність Комуністичній партії, урядові і народові Радянського Союзу, які подають його народові величезну ефективну допомогу

в боротьбі проти американської агресії за врятування батьківщини. Ми твердо впевнені, сказав він, що прекрасна неперушна дружба і бойова солідарність між народами Південного В'єтнаму і Радянського Союзу з кожним днем міцнітимуть і розвиватимуться.

Промовці підкреслювали величезне значення в наш час ідей Леніна про пролетарський інтернаціоналізм, про єдність світового комуністичного і всього антиімперіалістичного руху. Одним з практичних здійснень цих ленінських ідей, говорили оратори, є зростаюча моральна і матеріальна підтримка народу В'єтнаму.

Учасників урочистого засідання вітали піонери столиці. В залі Кремльського Палацу з'їзду прозвучали схвальовані слова клятва підрастаючого покоління — жити і вчитися по-ленінському.

На урочистому засіданні виступили також тепло зустрінуті присутніми Генеральний секретар Румунської Комуністичної партії, Голова Державної Ради СРР Н. Чаушеску, член Політбюро Італійської комуністичної партії Д. К. Пайєтта, Перший секретар ЦК Монгольської народно-революційної партії, Голова Ради Міністрів МНР Ю. Цеденбал, член Вищого виконавчого Комітету Арабського соціалістичного союзу (ОАР) А. Сабрі, президент Академії наук СРСР М. В. Келдиш, перший секретар ЦК Компартії Уругваю Р. Арісменді, член Політичного комітету і Президії Політичного комітету, секретар ЦК Трудової партії Кореї, Голова Президії Верховних Народних Зборів КНДР Цой Сн Ген, Голова Національної Ради Компартії Індії Ш. А. Данге, член Виконавчого бюро Президії Союзу комуністів Югославії, В. Бакаріч, Перший секретар ЦК Комуністичної партії Німеччини М. Рейман, перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников та інші.

Учасників засідання сердечно вітали доблесні захисники Батьківщини, які надійно охороняють всесвітньо-історичні перемоги радянського народу, завойовані під прапором Леніна.

Наприкінці урочистого засідання з промовою виступив палко зустрінутий присутніми член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР тов. О. М. Косигін.

(ТАРС).

МАНІФЕСТАЦІЯ МОЛОДІ НА КРАСНІЙ ПЛОЩІ

Беззастівну відданість соціалістичній Вітчизні, партії Леніна, рідному урядові продемонструвала радянська молодь 22 квітня на Красній площі. У маніфестації брали участь всі загоони підрастаючого покоління — жовтєнати, піонери, комсомольці.

«Красна площа. Тут не раз звучав голос Леніна, ім'я якого на прапорі і в серці комсомолу. На величезному панно — портрет Ілліча. Вождь не лише приймає парад молодих комуністів, спадкоємців революції. Від старіших поколінь радянських людей перейняли вони громадянську свідомість свого місця в загальному строю, комуністичну переконаність, прагнення випробувати кожен крок великою ленінською мірою.

На трибуні Мавзолею — кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ММК КПРС В. В. Гришин, перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников, перший секретар МК КПРС В. І. Кононов, голова виконкому Московської Ради В. Ф. Проміслов, секретарі ММК і МК КПРС, секретарі ЦК, ММК, МК ВЛКСМ, прославлені льотчики-космонавти СРСР.

З словами поздоровлення до молоді звернувся прославлений льотчик, тричі Герой Радянського Союзу О. І. Покришкін.

Представники комсомолу Москви і Підмосков'я поклали квіти до Мавзолею В. І. Леніна.

З великим ентузіазмом учасники маніфестації прийняли текст вітального листа Центральному Комітетові КПРС. Вони обіцяють ударною працею, беззаставним навчанням, кожним прожитим днем наближати перемогу комунізму, втілюючи в життя заповіді вождя. На Красній площі гримить могутнє комсомольське «Ура!». Над колонами піднімається величезна повітряна куля з прапором, на якому зображення В. І. Леніна.

Учасники маніфестації співають партійний гімн «Інтернаціонал».

Біля Мавзолею В. І. Леніна існує Москва поклялася з честю нести естафету батьків, активно боротися за торжество ленінізму, втілювати в життя заповіді Ілліча.

(ТАРС).

Вождю—наші думки і звершення

Героїчна історія ВЛКСМ пов'язана з ім'ям великого Леніна, який стояв біля джерел молодіжного революційного руху. По-ленінському працювати, вчитися і жити, — ці слова стали девізом для мільйонів юнаків і дівчат Країни Рад. І тому кожний крок молодих будівників комунізму, всі їх помисли спрямовані на виконання великих ленінських заповітів.

Вчора, 22 квітня, в день 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, відбулась урочиста маніфестація комсомольців і молоді столиці України.

16 година. Святово прикрашена багатотисячна колона учасників маніфестації по центральній магістралі міста — Хрещатику прямує до пам'ятника В. І. Леніну, щоб віддати данину глибокої поваги, гарячої любові засновникові Комуністичної партії і творцю першої в світі соціалістичної держави, вождю і вчителю молоді.

Попереду колони — великий портрет В. І. Леніна, прапор з портретами членів Політбюро ЦК КПРС. Підкреслюючи моно-

літну єдність народів нашої країни, юнаки й дівчата в національних костюмах несуть червоні полотнища із зображенням Державного герба СРСР і Державних гербів союзних республік. Вітер колише прапор міської комсомольської організації, Пам'ятні прапори першох комсомольських організацій.

В руках юнаків і дівчат — макети орденів, якими Вітчизна відзначила заслуги комсомолу. Барвисті панно розповідають про звершення комсомольців і молоді в ході ювілейної вахти.

Урочистий марш відкривають ветерани ленінської партії, комсомольці двадцятих років і перших п'ятирічок. Стрункими рядами проходять молоді робітники, представники сільської молоді Київщини, студентських будівельних загонів, молоді вчені, учні технікумів, школярі, курсанти кийських військових учбових закладів.

Тисячі киян, що зібралися на Хрещатику і прилеглих до нього вулицях, тепло вітають парад юності.

Біля пам'ятника В. І. Леніну замерла почесна варта. Її несуть молоді комуністи, комсомольці, піонери, воїни Радянської Армії.

На імprovізовану трибуну піднімаються члени бюро Київських обкому і міському КП України, секретарі ЦК ЛКСМУ, обкому і міському ЛКСМУ, старі комуністи, представники молоді.

Сурмлять фанфари: «Слухайте всі!» Під барабаний дріб площу перед пам'ятником заповнюють жовтєнати. В руках у них квіти революції — червоні гвоздики.

Починається мітинг. Його відкриває перший секретар міському ЛКСМУ Анатолій Корнієнко.

Звучать Державні гімни СРСР і УРСР.

Під прапорами приймається урочиста обіцянка юного піонера. Комсомольці поз'являють піонерські галстуки 600 жовтєнат, які в день ювілею вождя поповнили ряди юних ленінців. Потім ветерани партії і комсомолу вручають групі юнаків і дівчат комсомольські квітки.

Над широким проспектом звучить пісня «Ленін завжди з тобою». До підніжжя монумента комсомольці ставлять 100 корзин з квітами.

Слово для рапорту про досягнення комсомольців і молоді міста в соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна надається токарю-арсенальцю Володимир Дзюбаку. Він говорить, що до знаменної дати юнаки і дівчата міста-героя приготували вагомий трудовий подарунок. Понад 13 тисяч молодих виробничників з честю виконали свої п'ятирічні завдання.

У літопис трудових справ комсомолів Києва славною сторінкою впливає натхненна праця будівників та експлуатаційників Київської ГЕС імені Ленінського комсомолу, Трипільської ДРЕС, Палацу культури «Україна», творців велетенських літаків «Антей», океанських траулерів «Железняков», «Київський комсомолец», сотень машин і приладів.

Секретар Київського міському партії А. Г. Шевелєв від імені комуністів, всіх трудящих

міста-героя щиро поздоровив юнаків і дівчат столиці Радянської України із знаменною датою — 100-річчям з дня народження В. І. Леніна.

Свято виконувати заповіді Ілліча, бути гідними спадкоємцями слави батьків закликав учасників маніфестації ветеран Комуністичної партії І. С. Дунара.

Приймається клятва молоді на вірність справі Леніна. Святістю батьківських наказів, пам'яттю героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн, легендарними бойовими і трудовими подвигами всіх поколінь комсомольців юнаки й дівчата клянуться вірно служити своєму народові, рідній Вітчизні.

Над центральною магістраллю урочисто звучать слова: «Клянемось! Клянемось! Клянемось!».

Учасники мітингу з піднесенням співають партійний гімн «Інтернаціонал».

Святкові колони проходять перед пам'ятником В. І. Леніну.

Вечері юнаки й дівчата зібралися в парках, на площах, у клубах на молодіжні гуляння.

Маніфестації і мітинги відбулися також у Донецьку, Харкові, Дніпропетровську, Львові, Одесі та інших містах республіки.

(РАТАУ).

НА ПРАПОРІ НАШОМУ — ІЛЛІЧЕВЕ ІМ'Я

Фото В. КОВПАКА.

ТРУДОВИЙ РАПОРТ — СКЛАДЕНО

Ніби хвили веселюва розіспіскалась того весняного вечора на площі Імені Кірова. Вона розіспіскалась комсомольськими піснями, квітними піснями, святковими маршами оркестру. Це юні міста Кіровограда зібралися на сніг урочистий вечір у переддень ювілею Володимира Ілліча Леніна. І найближча шана, перші весняні квіти — дорогому Іллічу. Сотні юнаків і дівчат під верстатів і пультів, від шкільних та студентських лав, прийшли виконити до пам'ятника В. І. Леніну, доповісти про свої подарунки до дня його народження.

Урочистий ювілейний вечір, що офіційно відбувся в обласній філармонії, відкрив перший секретар міськкому комсомолу Анатолій Ніцой. На трибуну піднімається секретар міськкому комсомолу Анатолій Ніцой. На трибуну піднімається секретар міськкому комсомолу Анатолій Ніцой.

З новими успіхами в труді і навчанні зустріла славний ювілей студентська молодь міста. На «Вітчизні» вчаться 480 чоловік. Група «А» другого курсу українського відділу

КЛИЧ ВІРНОСТІ

В цей урочистий день, день народження Володимира Ілліча Леніна, місто по-святковому прикрасилось прапорами, транспарантами.

Кілька тисяч юнаків і дівчат — робітників, студентів, школярів — зібралися сьогодні, щоб покласти квіти до підніжжя пам'ятника Іллічу, щоб поклястися у вірності його ідеям.

Міжголосо звучить оркестр. Його підтримують юні барабанщики. Святково вбрана багатотисячна колона направляє в парк імені В. І. Леніна. Попереду — прапороносці.

Урочистий мітинг відкриває перший секретар Кіровоградського міськкому комсомолу Анатолій Ніцой. На імпрізованій трибуні — члени бюро обкому та міськкому партії, обкому комсомолу, представники промислових підприємств та організацій, ветерани партії і комсомолу.

Хвилюється ветеран партії М. М. Перерезев. Він звертається до юнаків і дівчат, всієї молоді Кіровограда з закликом бути завжди вірними справі побудови комунізму, продовжувати і примножувати традиції ветеранів ленінської партії.

На урочистому мітингу виступили перший секретар міськкому КП України І. П. Валєвський, робітник заводу «Червона зірка» Микола Ткаченко, студентка Кіровоградського педінституту Тая Дмитренко, воїн Кіровоградського гарнізону Віктор Білий.

З промовою на мітингу виступила секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. Главак.

Велично звучить пісня про В. І. Леніна у виконанні зведеного хору музичного училища та хорової капели Палацу культури імені Жовтня. Покладаються вінки до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну.

Тисячоголосе лине партійний гімн «Інтернаціонал».

В. ДІМІН.

м. Кіровоград.

ВСІМ ЖИТТЯМ КЛЯНЕМОСЬ

УЧОРА о сіннадцятій годині піонерський сквер виповнився комсомольцями і молоддю Олександрії. Урочистим полум'ям спалахнули живі квіти в руках і кошпках. А через кілька хвилин барвиста колона попрямувала на площу імені Леніна.

Біля пам'ятника Іллічу мітинг відкрив перший секретар міськкому комсомолу Володимир М'яснянін.

Потім комсомольці підприємств, профтехучилищ і середніх шкіл рапортували своїми успіхами в навчанні і труді улюбленому Іллічу і партії.

Кращим з кращих були вручені пам'ятні знамена міськкому комсомолу. Їх отримали комсомольські організації авторемонтного заводу, шахти № 3-біс, середніх шкіл № 2 і № 15 та окремі виробничі молодіжні бригади міста.

Наприкінці урочистої частини схвилювано пролунав голос студента Олександра Івасюка култьосвітнього технікуму, комсомольця Володимира Зайцева: «Ми, учасники маніфестації, присвяченої 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, комсомольці і молоді міста зібралися в цей день біля пам'ятника В. І. Леніну, щоб прийняти присягу на вірність заповітам Ілліча, Комуністичній партії, рідній Батьківщині».

І далі: «Всім життям клянемося утверджувати на землі комунізм».

А. ГРУША.

Ю. КІПЕР.

У краю приморському

— Жити по-ленінськи, мріяти, як Ілліч, бути завжди, вічно у вирі трудових буднів — такий наш девіз, — говорить піонерка Світловодської середньої школи № 3 Ганна Атапін.

Музика. Море хвилю і музики. Та ще квіти... Лягають вони повнявою веселкою до пам'ятника дорогому Іллічу, горять зоряно, росянистістю квіткового дня.

Стихають урочисті мелодії, а натомість зринає над прапорами, над містом слово секретаря комсомольської організації виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Валентина Оніщука.

— Виконали соціалістичні зобов'язання... — Перевиконали норми виробітку, — голос комсомольського вожак колгоспу імені Леніна Марії Середи.

Рапортує комсомольця... Рапортує епоха трудових буднів, сонячних днів, Іллічеві внуки рапортують, двіляться зіркою у прийдешність.

ПАРИЗАНУ ДАНИЛА ЯВОРА схопили у надвечір'я 22 квітня. Схопили недалеко від річки, від її ще виворочених водою берегів.

Він проходив селом, прямими й звивистими вулицями, заходив до хат, спинався біля колодязів у старому одязі, у кудлатій шапці, з пілком і мішком за плечима — для фашистського ока він — з міста — міняв одягу на хліб, на картоплю, а для людей — їхній земляк, всю Варварівку блискавкою облетів вістка — її прийшов привітати з днем народження Леніна. Данило Явір...

Ного затримали випадково, щось підозріле було для патрулів у його засмалцьованому аусвайсі, його погнали до майдану, до багатовікового будинку, до коменданта Вестенбаха. Вестенбах — арієць з арієць — голубокий, стрункий, білий, у свої тридцять літ повів силі, відірвався від паперів, звів і ахнув від радості.

Він давно мріяв про цю зустріч, він давно знав усі прикмети і могутню постать партизанського командира Явора, і його куравий чуб, високе чоло, чорні з полком очі, давно знав його плін, не ту, що в оголошених на метрівних аркушах паперу, щастю Вестенбаха не було меж, і він, сам собі не вірячи, запитав:

— Данило Явір?

І засміявся істерично, дико, аж схлипуючи.

Відмовляється було безглуздя і Данило втомлено відповів:

— Явір.

— Оце так зустріч. Сідай, Данило!

Явір стояв.

Вестенбах похитав головою:

— Не розумію. Нічого не розумію. Як ви все-таки заідакові. Робіте те, про що ми не можемо здогадатися. З'являється там і тоді, коли ми вас зовсім не чекаємо. Що примусило тебе прийти в село, де нас повно? Тебе, командира партизанського загону, без зброї і, як у вас кажуть, з одним ливном аусвайсом?

Не хочеш відповісти? Втомився ти, втомився й я... Схося

Микола СТОЯН

Пароль

(ОПОВІДАННЯ)

глянув на календар. На підкреслену дату — 22 квітня.

— Ми знали, що ви загинете недалеко. Ми чекали від вас пострілів, бою. А ви ніби розтали в степах, кожного вибуху, жодної диверсії, ніде не вивішено червоного прапора.

Змовк. Ще раз похитав головою:

— Спочинем. Про втечу думати не раджу. Ти в такій каліці, що не вирешеш. Я поставлю таку варту, що не вилізе непомітно й миша. І все ж треба думати про життя. Глянь у вікно, командире. Вже дерева у зелені...

Виходить, вийшло так, що загинути... Вийшло так, що завтра арієць із аріїв, білий Вестенбах почне мучити нелюдськими муками, завтра з Вестенбаха злетить і усміх. І приймистість, він надлетиться люття і сатанніською злобою...

...Загуркотили двері, в їх отворі з'явився німець, він ніс хліб, картоплю, світін ліхтариком, довготелесий німець, у незграбних чоботях — він у галинці вузькій, а вгорі широкій халупи.

Німець голосно наказав:

— Кушати, партизане!

І враз, стинивши до шепоту голос, заговорив швидко лапаною мовою, в якій були і російські, і німецькі, і польські, і українські, і невідомо які слова.

Та Данило все розумів!

Німець дав йому ніж. Ножем хай підкопче стіну. Від городу. Там у правому кутку був паріб. Копати буде важко спочатку, а потім легко. Хай обережно, тихо веде кіл за стіну, але з хати, з ями хай не виходить. Навколо потрібна шпата, патрулі, багато солдатів. Хай зробить вихід — і вертається в хату. Між дверима і ніччю до заглиблення. Хай втісниться туди і зачепить. І чекає. Це єдиний шанс на порятунок... У ту пам'ятну ніч, вирушаючи на бойове завдання, домовився, що паролем для них буде слово Ленін.

Німець, зникаючи, промовив те слово.

Данило тремтів і не відчував тремтіння. Досі він з німцями зустрічався в боях. Бачив їх переляканих, бачив п'яних, бачив їхні перекошені від люти обличчя — і стріляв їх ударом багнета, ударом приклада, прошивав їх автоматною чергою.

Шалений вир думок, а в руках ніж, ніж із мічним лезом, ніж від німця і слова від німця. І паролі від німця. Заглиблення між ніччю і дверима... Так, воно є. Спробував втіснитися. Втіснувся. Вир думок не втіхав, полинув далі, за цю стіну в'язницю, за оковані залізом двері, за заграбовані вікна, за просочені кров'ю стіни — до загону, до друзів. Проте, що його схопили, вже відомо всім у загоні, і друзі роблять все, щоб врятувати його. Але як в коло друзів потрапити цей довготелесий? Може, це випадок Вестенбаха?

Вестенбах лютував.

Його помічник, осл і дурень, довготелесе одоробало пошлюди у гебіте, в окрузі, що сплімано командира партизанського загону, грізного й невідомого Явора.

Звідти — блискавкою найсворшійшій нахлз — виставити найпильнішу охорону, вранці прибудуть бронетранспортери, і Явора цілого, живого, неушкодженого мають доставити в місто.

Вестенбах лютував. Слапа виповзала з його рук — у гебіте все вміють повернути по-своєму...

Вранці, на світанку прибули три бронетранспортери. Але нести не було кого!...

Данило не вірив ні чі чудеса, він вірив у цілу миті, цілу розумного обдуманого розрахунок. Єдина миті! Вийти скористатися лезом — ти переміг, не вміг — загинув...

Він, стинувши ножа, стояв у заглибленні, намагався зростися із стіною, із світланим, ледь-ледь синім світлом, за дверима чувся тупіт і рині, і крик, і страшна лайка.

Двері гуркнули аж хитнулася стіна — в отвір з лезом — променем ліхтарика вскопав Вестенбах, променем освітлю куну землі і істерично засміявся. Той сміх врятував і Данила, і Вестенбаха, порухом руки Вестенбах погасив ліхтарик і, все ще сміючись, попрямував до дверей. Високий, довготелесий німець (той, що дав ножа) не казав, тиг його на подвір'я, тиг на другий бік підкопу, до снідів великих босих ніг.

Німі, як зграя віщарок, помчали по сніду...

Мить... Друзі... Криз, розтинні двері до опустілої хатини зайшла жінка. Накинула на нього спину і хустку, дала в руки автомат. Жестом показала: через город — на горнище стайні. Біля комендатури.

Волі ще не було!

Данило, ніким не помічений, пригнутий перебіг через город, писком на невисоке горнище.

Волі ще не було!

Але він мав у руках зброю і повів диск патронів.

Розвіднялось, розвіднялось. Криз, дріку в даві, криз прогину селом бачив село, вулиці, бачив, як шим котилася човна облава...

Він і не почув, як повіз дужий підвешений вітер, як захмарилось, як почав накрапати все густіший і густіший перший у Варварівці весняний дощ... І прокинувся. Не від шуму дощу. Від знайомого голосу. Три слова долинули до нього:

— Данило — аустейтні Льосі!

Данило аж здригнувся.

Він зіскочив з горнища. Все ще шумів ясенний дощ. Перод Данилом стояв німець. Бура поуттіт охопила Явора. Він подумав, що завтра з цього автомата стрілятиме у фашистів, стрілятиме у жаб'яні плац-палатки, у брудно-синюватий гаччий одяг, стрілятиме без жодного вагання й жалю.

...За околицею, за неглибоким ровом його зустріч із білчанми Сиротюк:

— Живий, Данило?

— Живий, Михайле!

Командира оточили білці, обіймали, ніхто не бачив їхніх сльз, та й хто б їх помітив у все дужий весняний дощ, у глибоку ніч?

А ввечері Данило Явір доповідав комуністам, що він виконав партійне доручення — 22 квітня поїс нескорений Варварівці слово про Леніна...

В. ЦВЯХ, Р. ТУРБАЙ

(Продовження. Початок в газетах 28 лютого, 3, 5, 10, 12, 17, 21, 25, 29, квітня, 11, 14 та 16 квітня).

Ткаченко на хвилину замовк, немов даючи час обдумати сказане і продовжував запально:

«Хіба ж ви не бачите, що наша бідна робітничка влада усіх буржуїв роздягла, а нам дає і сорочки, і штани, і чоботи й усе. Та де ж ви в світі найдете таку владу, народну, окрім радянської?»

Ступивши на землю, підійшов до члена реввійськради Шаценка, протягнув невеликий папірець. Той взяв і відразу немов прикипів поглядом до написаного:

«Комбінату Ткаченко. З Олександрії. № 719. Братку, та чи ти не здурів... Що це ти узався гербоносних комісарів захищати. Бреш дуряка валять. Візьми хоч раз Олеську та грабни так, щоб з неї пух і пір'я посипалися. Широкі привітання. Твій, братику, Григор'єв».

Шаценка запитав поглянувши на Ткаченка. Про все вже було передговорено. Ткаченко мовчки взяв телеграму, порвав на дрібні шматки, пустив за вітром.

А навколо вирував натовп.

Згодом височив на тачанку і Чеклов:

— Товариші, ви ж бачили, як григор'євські «дядьки» в Одесі розтягували з пакгаузів шовк та ситець, тютюн та інший крам, як торгували прямо біля вагонів, мов ті цигани біля шатра. Хіба ж це армія? Про Радянську владу хіба вони думають?! Про власний гаманець. Он брат мій пробрався з Єлисаветграда, так він розповідає, що григор'євці прямо серед дня розстрілюють більшовиків та євреїв. Дівчаткам теж на вулиці краще не з'являтися.

Хіба ж можна терпіти таке?

Дамо контри рішучий бій!

— Дамо! — прокотилось стоголосе і віддалось ехом.

Поки ткаченків готувалися до бою, в Єлисаветграді місцеві більшовики вирішили своїми силами знехотити ворога. Оперативний штаб, очолюваний В. Спренжеком, вибрав досить слушний момент для виступу. 11 травня в Єлисаветграді залишилися лише один батальйон Вербазького полку та батальйон, що тільки формувалася. Узявши напаро, червоний загін на світанку 12 травня перейшов на територію станції і після короткої сутички обеззброїв григор'євців.

Того ж дня відбувся пленум Ради. А через кілька годин забігла на парканях відозва Ради і другого повного з'їзду селянських депутатів, яка заявляла, що «не для того більше, чого років вісім відно з поміщиками і насильниками, щоб віддати владу нашу авантюристу і зраднику Батківщині і революцій атаману Григор'єву» і кликала: «ловити його проти нього із зброєю в руках...»

До заводу Бургарда, де розмістився оперативний штаб, потягну-

1) Гражданская вой на 1918—1921 рр., стор. 84.

2) «Годы борьбы», стор. 88.

На фото (зліва на право): Костя та Михайло Чеклови, Стрижак, Спориченко та Іван Чеклов.

лися робітничі, більшовицькі, члени недавно організованої Спілки молоді. Сформувалася комсомольська загін. І в той же день одержав бойове хрещення: з боку Знаменки Григор'єв кинув на місто свіжі сили. Перший натиск червоні загони відбили вдало, захопили дві гармати, кілька кулеметів, чимало поповнень. Потім донеслися відступити.

Три доби не встигав бігти. Три доби кілька сот сміливців вели нерівну боротьбу. Григор'євці одержали ще підкріплення. Червоні частини ж поки що не встигли підійти. При підтримці артилерії заколотники зламали опір, відступили знову до міста, і вчинили знову ще страшніший, ніж раніше, погром. Тисячі трупів лежали в будинках, дворах і прямо на вулицях, — сваволоді дідів і грудні діти, чоловіки і підлітки.

Кільця навколо григор'євців швидко звужувалося. Їх тіснили червоні війська і Харківської, і Одеської, і Київської груп.

Бронепоезд «Смерть директорів», як і інші бойові одиниці Одеської групи військ, не знав перепочинку. Залишав позиції лише для того, щоб поповнити запаси води, вугілля та набоїв.

Жорстокий бій розгорівся на підступах до вузлової станції Помічної. Кілька годин не змовкали ні кулемети, ні гармати. Сходились лави, буквально грудьми, і знову відкочувались, щоб зібравшись з силами, кинулись у двобій. Попрацювали й агітатори. Один батальйон григор'євців у повному озброєнні перейшов на бік червоних, а решта була розбита.

— Всипали по завазку, — потирав руки Чеклов. — Скоро і в Єлисаветград доїдемо, правда Антоне?

— Доїдемо, тільки не всі, видно, — похмуро відізвався Корженко, дивлячись в бік вагона, де розмістили поранених.

— Що це ти ніс повісив? Негоже так. А ну, Іване, пісно затягни, на душі легше стане, — повернувся до брата.

— Це можна...

Відчинилися двері, і Василь Довгань виштовхнув поперед себе призомкуватого, товстого чоловіка.

— Пізнаєте, товаришу командир? «Бочка» з «Марухи».

— Я то пізнаю. А він, мабуть, забув, — пильно поглянув Костя на колишнього боцмана з дредноута.

Той зло зиркав з-під лоба, не розуміючи, звідки знають не тільки його прізвище, а й прізвище Костя.

— Ми ж для нього були не людьми, а робочою худобою, тож і не пам'ятають нас їх світлість, — насмішувато кинув Чеклов.

(Далі буде)

Закінчився обласний фестиваль художньої самодіяльності середніх спеціальних учбових закладів, присвячений ювілею В. І. Леніна. Відбувся його заключний концерт. В репертуарі художніх колективів червоною ниткою проходила ленінська тематика.

Через сцену фестивалю пройшло немало чудових хорових, танцювальних колективів. Велику майстерність продемонстрували вокалісти. Особливо це слід сказати про вокалістів Олександрійського педучилища та Златопольського зооветтехнікуму (керівник А. Заворотим) та Кіровоградського кулінарного училища (керівник О. Шеховцев).

СЛОВО І ПІСНЯ — ПРО ВОЖДЯ

ФЕСТИВАЛЬ САМОДІЯЛЬНИХ МІТЦІВ
СЕРЕДНІХ СПЕЦІАЛЬНИХ УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ.

Серед танцюристів відзначилися колектив Кіровоградського машинобудівельного технікуму (керівник В. Босній) та Компаніївського ветеринарного технікуму (керівник В. Горіпний).

На закінченні концерту з словом-привітанням виступив член оргкомітету, заступник завідувачого відділом студент-

ської, шкільної молоді та піонерів обкому комсомолу Г. Куцелов.

Кращим колективом були вручені нагороди. Кіровоградському машинобудівельному технікуму (1 місце) — було вручено перехідний кубок Олександрійського зооветтехнікуму зайняв II місце. Кіровоградське торговельне училище — третє.

Г. ДМИТРЕНКО.

Напередодні ювілейного свята спортсмени міста Олександрії вирішили провести змагання під назвою «Олександрійське коло». І ось... на дистанції двадцять три кілометри, першою стартувала Тетяна Пашенко. Вона й була переможцем серед велогонщиків Олександрії.

На знімку: Тетяна Пашенко долає останні метри траси.

Фото В. ГІЛЬТЯЯ.

ЗАВОДЧАННІ — ПЕРШІ

В місті Кіровограді закінчилися фінальні командні змагання на кубок обласної ради ДСТ «Авангард» з шахів серед колективів фізкультури. В них взяло участь шість команд, переможцем підбіркових змагань. Після упертої і напруженої боротьби перше місце і кубок обласної ради ДСТ «Авангард» вперше здобув колектив фізкультури заводу тракторних гідроагрегатів (в складі команди — першорядні гравці Геннадій Рєшніков, Леонід Лопатин, Михайло Іванов, Іван Шербак, Людмила Мукосій).

На другому місці колектив фізкультури «Дніпро» (з міста Світловодська) і на третьому — шахісти комбінату будівельних матеріалів. Минуворічний володар кубка спортивного клубу «Зірка» зайняв лише четверте місце.

Колектив фізкультури тракторних гідроагрегатів і «Дніпро» з м. Світловодська здобули право для участі в першості Центральної ради ДСТ «Авангард».

Г. ДУБІВКА.

ФУТБОЛ

ПЕРЕМОГА ДІСТАЛАСЯ ВАЖКО

У третьому турі чемпіонату країни з футболу серед команд другої групи класу «А» кіровоградська «Зірка» зустрілася на своєму полі з калінінградською «Балтикою». Обидві команди стартували невдало: наші земляки в перших двох турах втратили три очки, а калінінградці — всі чотири. Тому гру почали обоюдопильними атаками безперервними розвідками. Великим було прагнення і тих і інших реалізуватися перед своїми прихильниками. Як і в попередніх матчах, господарі поля мали перевагу і територіальну перевагу. Правда, не в такій мірі, як у зустрічах з брестськими і грод-

ненськими футболістами.

І гості не залишилися в борю, значну частину часу проводили в атаках, поразку турбували кіровоградського воротаря Леоніда Костюка. І все ж тривалий час гра проходила безрезультатно. Тільки незадовго до кінця матчу нашим землякам ціною великих зусиль вдалося вийти вперед. Єдиний м'яч, забитий Віктором Пригородо, вирішив долю поєдинку на користь кіровоградців. Це їх перша перемога в календарних зустрічах цього року і перший гол.

Інші команди зони зіграли так:

СКА (Львів) — «Будіпелєський» (Полтава) — 0:1. «Буковина» (Чернівці) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 1:1. СКА (Одеса) — «Азовець» (Жданов) — 0:1. «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Шахтар» (Кадіївка) — 3:1. «Шахтар» (Горіawks) — «Авангард» (Тернопіль) — 1:1. «Авангард» (Тернопіль) — «Пікан» (Гродно) — 1:1. «Автолюбитель» (Житомир) — «Спартак» (Брест) — 2:0. «Крибас» (Крипін Ріг) — «Десна» (Чернігів) — 2:1. «Металург» (Запоріжжя) — «Спартак» (Суми) — 2:0. «Гомельський» (Гомель) — «Таврія» (Сімферополь) — 0:0.

Наступні три тури «Зірка» проведе на виїзді. 28 квітня вона гратиме в Жданові з «Азовцем». 3 травня — в Кадіївці із «Шахтарем» і 7 травня — з горлівським «Шахтарем».

ВСЕСОЮЗНІ

ЮНАЦЬКІ

РОЗПОЧАЛИСЯ

На старі всесоюзні змагання вийшли вихованці груп підготовки молодих футболістів при командах класу «А» та «Б» і деяких колективів фізкультури. Спочатку змагання проходять у зонах. Потім переможці зон гратимуть у фіналах. Найсильніші зустрінуться з завершальному етапі.

Юні футболісти кіровоградської «Зірки» та олександрійського «Шахтаря» — у четвертій зоні, до складу якої, крім них, входять харківський «Металіст», дніпропетровський «Дніпро», дніпродзержинський «Промісней» і арм'ярдівський Жовтних Вод.

Минулої неділі відбувся перший тур зональних змагань. Гостями кіровоградців були дніпродзержинці. Господарі поля швидко реалізували свою перевагу.

Наступний тур 28 квітня. У цей день футболісти «Зірки» зустрінуться у Жовтних Водах з місцевими авангардцями.

ПОГОДА

Вдень 23 квітня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність без істотних опадів. Вітер південно-західний, помірний до сильного. Температура повітря в області 11—16, в Кіровограді 13—15 градусів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 24 КВІТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефілім. «За заповітами Ізл'яча». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10 класу. Стелмак — «Кров людська не водичка». (К). 12.15 — Художній фільм «Гольфстрім». (Кіровоград). 17.14 — Телевізії. (К). 18.00 — День за днем. (Кіровоград). 18.25 — Оголосення. (Кіровоград). 18.30 — «Поділля». Телефілім. (М). 19.00 — Світло місця народів СРСР. Трансляція концерту. Перше відділення. (М). 20.30 — Естафета новин. (М). 21.00 — Світло місця народів СРСР. (М). 22.00 — Інтерклуб молоді. (К). 23.00 — Чемпіонат СРСР з важкої атлетики. Репортаж. (М). 23.30 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Передача для школярів. (М). 19.00 — Світло місця народів СРСР. Трансляція концерту. Перше відділення. (М). 20.30 — Естафета новин. (М). 21.00 — Світло місця народів СРСР. (М). 22.00 — Інтерклуб молоді. (К). 23.00 — Чемпіонат СРСР з важкої атлетики. Репортаж. (М). 23.30 — Телевізії. (К).

СУБОТА, 25 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Гімн нашої країни. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Здоров'я. (М). 10.15 — Музична програма. (М). 10.45 — «Комуніст» Тележурнал. (Донецьк). 11.15 — Наша афіша. (К). 11.30 — Донецькі вертикалі. Прем'єра телефільму. (К). 12.00 — Гроші роки. (К). 12.40 — «Сумка» «Пам'яті та спадку». Вистава Івано-Франківського театру для дітей. (К). 13.40 — Клуб ком-

позиторів. (М). 14.30 — Народний телеуніверситет. (М). 16.00 — На межах України. (К). 17.00 — Фільм-концерт. (К). 17.30 — Світ соціалізму. (М). 18.00 — Новини. (М). 19.05 — Літнє піаніно. «Рік 1933-й». (М). 19.30 — «На зорі туманної юності». Прем'єра телефільму. (К). 20.30 — Новини. (М). 20.35 — На варі міру. (М). 21.40 — Новини. (М). 21.45 — Художній фільм «24-25 не поспіваєш». (К). 23.15 — Мультифільм для дорослих «Любов і кібернетика». (К). 23.30 — Чемпіонат світу з важкої атлетики. (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.